Hendadilu toasse.
Ei läind sesse saani päale,
Ei ka ilu toasse.
Tühi aga wettandaatsi lau,
Laatsi laus mind magamast.
Sääl mind käid ja kirbud sõid,
Ludikad lugu pidasid.
Lauft ma tullin, lausse läksin,
Lau taha lasksin maha.
Mõtlin neida maha jäänat,
Ei jü neidu jäänud maha.
Neida sõitis minu järel
Kahe ratta kaarikuga.

№ 240.

Oleks mu isa ilma ristkas,
Ema jüdisse sündud,
Vennad waske walatud,
Mis mull sest süs kasu oleks?
Ja mull surru suuremaale,
Ema mull kadus kadanusse.
Jäin nagu jänes mäele,
Põdra poega põõsa ääre.

№ 241.

Peremüs on mihekene,
Perenaene naesukene,
Heitkem ette heinusse,
Kandkem ette kaerusse!
Kui te ei heida einusse,
Kanna ette kaerusse,
Ma hüppan jo höösa aida,
Kargan jo kalli kaapsa aida,
Sõõn jo höösad humalad,
Ta jo kallid kaapsad ära.

№ 242.

Kes mind keelis keltimast
Naista nasrta nõudmast?
Hoiuksse ma jo astsin,
Naese noare kasvatasin.
Tee oli kirvine, kiskus kingad,
Maa oli raune, rains paelad,
Hobu oli noor jo hullas palju,
Naene oli noor jo nutis palju.

№ 243.

Oleks mu hääli enda hääks,